

OBAVIJESTI

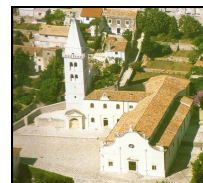
Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 24. 09.	Svagdan 25. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 25. 09.	Svagdan 25. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 26. 09.	Sv. Kuzma i Damjan, mč	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 27. 09.	Sv. Vinko Paulski, prez.	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 28. 09.	Svagdan 25. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 29. 09.	Sv. Mihael, Gabriel i Rafael, ark.	u 9,00 i u 18,00 sati
Nedjelja 30. 09.	26. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; 11,30 i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; 11,30 i u 19,00 sati.
- Večeras u 20,00 sati je susret roditelja pripravnika na Prvu sv. pričest.
- Sutra, ponedjeljak, neće Župni ured primati stranke.
- Vjeronauk za prvopričesnike je u srijedu u 16,00 sati.
- Vjeronauk za krizmanike je u petak u B i C u 17,00 sati, a D u 16,00.
- Vjeronaučna radionica za 3. razred je u ponedjeljak u 16,00 sati.
- Vjeronaučna radionica za 4. razred je u utorak u 16,00 sati.
- Vjeronaučna radionica za 5. razred je u četvrtak u 15,00 sati.
- Vjeronaučna radionica za 6. razred je u srijedu u 17,00 sati.
- Vjeronaučna radionica za 7. razred u utorak u 17,00 sati.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje. Upišite se na papir u sakristiji. Redovito četvrtkom neće biti zajedničkog klanjanja već će **zajedničko klanjanje biti svake prve srijede** u mjesecu nakon večernje mise i trajat će cijeli sat svaki puta s posebnom nakanom koja će biti objavljena, na kojega ste svi pozvani.
- Petkom je susret mladih u 20,00 sati.
- U subotu će prva sv. misa biti u 9,00 sati u kapeli Sv. Antona, a navečer u župnoj crkvi u 17,00 i u 18,30 sati s vjenčanjem.
- Od 1. listopada počinje i Tečaj pripreme na brak – zatražite program.
- 14. listopada je hodočašće na Trsat i početak Godine vjere – prijavite se.
- U nedjelju je u 20,00 sati susret roditelja pripravnika na sv. Krizmu.
- Tisak: Glas koncila i Marija.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su u 18,00 sati osim u srijedu u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

23. rujna 2012.

Broj: 207

25. NEDJELJA KROZ GODINU

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Mudr 2,12.17-20

Drugo čitanje: Jak 3,16-4,3

Evangelje: Mk 9,30-37

U ono vrijeme: Otišavši odande, prolazahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: "Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati." No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati. I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: "Što ste putem raspravljali?" A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: "Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!" I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrlj ga i reče im: "Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla."

DOBRO UMRIJETI

Svi ljudi moraju jednom umrijeti. U to ne treba dirati. Ali hoćemo li dobro umrijeti? U to nismo više toliko sigurni. Dobro umrijeti znači umrijeti za druge, učiniti svoj život plodnim za one koje ostavljamo. Stoga odlučujuće pitanje ne glasi; „Što još mogu učiniti u godinama života koje mi preostaju?“ nego: „Kako se mogu pripremiti na smrt da bi moj život bio na dobro budućim generacijama, da bi donio ploda?“

Isus je umro dobrom smrću, jer je svojim prijateljima po svom umiranju poslao Duha ljubavi, Duha Svetoga, kao pokretačku snagu njihova života.

Možemo li mi svojim prijateljima poslati Duha ljubavi kad ih jednom napustimo? Ili se brinemo i za to, što još mi možemo učiniti? Umiranje može postati naš najveći dar, ako se pripravimo na to da dobro umremo.

Henri J. M. Nouwen

Godina vjere je pred nama

5. U određenom pogledu, moj časni prethodnik promatrao je tu godinu kao "posljedicu i zahtjev pokoncilskog razdoblja" [8], duboko svjestan ozbiljnih teškoća vremena, osobito u pogledu ispovijedanja prave vjere i njezina ispravnog tumačenja. Smatrao sam da vezati početak Godine vjere uz pedesetu obljetnicu otvorenja Drugog vatikanskog koncila može biti prava prigoda da se shvati da tekstovi koje su nam u naslijeđe ostavili koncilski oci, prema riječima blaženog Ivana Pavla II., "ne gube ni svoju vrijednost niti svoj sjaj. Potrebno je da budu čitani na primjeren način, da ih se upozna i usvoji kao stručne i mjerodavne tekstove Učiteljstva unutar crkvene zajednice... osjećam, više no ikad, dužnost ukazati na Koncil kao na veliku milost koja je zadobila Crkva u 20. stoljeću. U njemu nam je bio ponuđen siguran kompas da bi nas usmjerio tijekom hoda u stoljeću u koje ulazimo" [9]. Želim također snažno potvrditi ono što sam rekao u svezi Koncila nekoliko mjeseci nakon svog izbora za Petrova nasljednika: "ako se u njegovu čitanju i prihvaćanju vodimo ispravnom hermeneutikom, [Koncil] može biti i sve više postajati velika snaga za uvijek potrebnu obnovu Crkve" [10].

6. Obnova Crkva postiže se također svjedočanstvom koje svojim životom daju vjernici: vjernici su samim svojim životom pozvani oko sebe širiti svjetlo Riječi istine koju nam je Gospodin Isus ostavio. Upravo je Koncil, u dogmatskoj konstituciji *Lumen gentium*, ustvrdio: "dok Krist, 'svet, nevin, neokaljan' (Heb 7, 26), nije poznavao grijeha (usp. 2 Kor 5, 21), nego je došao okajati prijestupe naroda (usp. Heb 2, 17), Crkva – koja u vlastitom krilu obuhvaća grješnike te je u isti mah i sveta i potrebna čišćenja – neprestano kroči putem pokore i obnove. Crkva 'žurno ide naprijed hodajući između progonâ svijeta i utjehâ Božjih', navješćujući križ i muku Gospodnju, sve dok on ne dođe (usp. 1 Kor 11, 26). Ona je okrijepljena snagom uskrsnuloća Gospodina kako bi strpljivošću i ljubavlju svladala svoje unutrašnje i vanjske žalosti i teškoće te u svijetu vjerno, iako zasjenjeno, otkrivala njegovo otajstvo, sve dok se ono na kraju ne bude očitovalo u punom svjetlu" [11]. Godina vjere, s toga gledišta, je poziv na autentično i obnovljeno obraćenje Gospodinu, jedinom Spasitelju svijeta. U otajstvu svoje smrti i uskrsnuća, Bog je u punini objavio Ljubav koja spašava i poziva ljude na obraćenje života po oproštenju grijeha (usp. Dj 5, 31). Za apostola Pavla, ta Ljubav uvodi čovjeka u novi život: "Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života" (Rim 6, 4). Zahvaljujući vjeri, taj novi život oblikuje čitav ljudski život prema radikalno novoj stvarnosti uskrsnuća. U mjeri u kojoj slobodno surađuje, čovjekove misli i osjećaji, način razmišljanja i vladanje postupno se

pročišćavaju i preobražavaju, u jednom hodu koji nije nikada u potpunosti dovršen na ovome svijetu. "Vjera ljubavlju djelotvorna" (Gal 5,6) postaje novo mjerilo shvaćanja i djelovanja koje mijenja čitav čovjekov život (usp. Rim 12, 2; Kol 3, 9-10; Ef 4, 20-29; 2 Kor 5, 17). 7. "Caritas Christi urget nos" (2 Kor 5, 14): Kristova je ljubav ta koja ispunjava naša srca i potiče nas na evangelizaciju. On – danas kao i nekoć – šalje nas po putovima svijeta da naviještamo njegovo evanđelje svim narodima na zemlji (usp. Mt 28, 19). Svojom ljubavlju, Isus Krist privlači sebi ljude svih pokoljenja: u svakom dobu on sabire svoju Crkvu povjeravajući joj naviještaj evanđelja, s nalogom koji ne zastarijeva. Zbog toga i danas postoji potreba za snažnijim zauzimanjem Crkve za novu evangelizaciju kako bi se ponovno otkrilo radost vjere i iznova pronašlo oduševljenje za prenošenje vjere. U svakodnevnom otkrivanju njegove ljubavi misijsko zauzimanje vjernika crpi trajnu ljubav i snagu. Vjera, naime, raste kada se živi kao iskustvo primljene ljubavi i kada se prenosi kao iskustvo milosti i radosti. Ona daje da naš rad urodi plodom, jer širi naše srce u nadi i omogućuje nam pružati živo svjedočanstvo: otvara, naime, srce i um onih koji slušaju i prihvaćaju Gospodinov poziv da prionu uz njegovu Riječ kako bi postali njegovi učenici. Vjernici se, kaže sveti Augustin, "vjerom jačaju" [12]. Sveti hiponski biskup imao je itekako dobre razloge da se izrazi na taj način. Kao što nam je poznato, njegov je život bio stalno traženje ljepote vjere sve dok njegovo srce nije našlo spokoja u Bogu [13]. Njegovi brojni spisi, u kojima objašnjava važnost vjerovanja i istinu vjere, ostaju sve do naših dana poput neke baštine neprocjenjive vrijednosti i omogućuju mnogim osobama koje traže Boga da pronađu pravi put koji ih vodi do "vrata vjere". Samo vjerujući, dakle, vjera raste i jača se; ako želi posjedovati sigurnost u pogledu vlastitog života čovjeku nema druge već se prepuštati, svakog dana sve više, u ruke ljubavi koja se doima kao da sve više raste jer ima svoj izvor u Bogu.

8. U ovoj sretnoj prigodi, želim pozvati subraću biskupe iz čitavog svijeta da se pridruže Petrovu nasljedniku, u vrijeme duhovne milosti koje nam Gospodin daje, da bismo se spomenuli dragocjenog dara vjere. Želimo slaviti ovu Godinu na dostojan i plodonosan način. U njoj će se morati intenzivnije razmišljati o vjeri kako bi se pomoglo onima koji vjeruju u Krista da svjesnije i snažnije prionu evanđelju, napose u času duboke promjene kao što je ova kroz koju prolazi čovječanstvo. Imat ćemo priliku ispovijedati vjeru u Uskrslog Gospodina u našim katedralama i u crkvama u cijelom svijetu; u našim kućama i u našim obiteljima, tako da svatko uzmogne osjetiti snažnu potrebu bolje upoznati i budućim naraštajima prenositi neprolaznu vjeru. Redovničke i župne zajednice, kao i sve stare i nove crkvene stvarnosti, zacijelo će, u ovoj Godini, znati iznaći način da javno ispovjedu Vjeronanje.

nastavlja se